KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 16.7.2021 r.
COM(2021) 319 final

2021/0224 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Stowarzyszenia ustanowionej na mocy Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Jordańskim Królestwem Haszymidzkim, z drugiej strony, w odniesieniu do przedłużenia priorytetów partnerstwa UE–Jordania do czasu przyjęcia przez UE i Jordanię nowych zaktualizowanych wspólnych dokumentów

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Stowarzyszenia ustanowionej na mocy Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Jordańskim Królestwem Haszymidzkim, z drugiej strony, w odniesieniu do planowanego przyjęcia decyzji dotyczącej przedłużenia priorytetów partnerstwa UE–Jordania do czasu przyjęcia przez UE i Jordanię nowych zaktualizowanych wspólnych dokumentów.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Układ o stowarzyszeniu

Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Jordańskim Królestwem Haszymidzkim, z drugiej strony (zwany dalej „układem o stowarzyszeniu”), został podpisany w dniu 24 listopada 1997 r. i wszedł w życie w dniu 1 maja 2002 r. Układ o stowarzyszeniu stanowi podstawę prawną stosunków dwustronnych między UE a Jordanią. Układ ma na celu:

– zapewnienie odpowiednich ram dialogu politycznego, umożliwiających rozwój bliskich stosunków politycznych między stronami,

– ustalenie warunków stopniowej liberalizacji handlu towarami, usługami i kapitałem,

– sprzyjanie rozwojowi zrównoważonych stosunków gospodarczych i społecznych między stronami poprzez dialog i współpracę,

– poprawę warunków życia i zatrudnienia oraz zwiększenie wydajności i stabilności finansowej,

– wsparcie współpracy regionalnej w celu wzmocnienia pokojowego współistnienia oraz stabilności politycznej i gospodarczej,

– promowanie współpracy w innych obszarach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania.

2.2. Rada Stowarzyszenia

Układ o stowarzyszeniu ustanawia Radę Stowarzyszenia, uprawnioną do podejmowania decyzji w celu osiągnięcia celów układu w przypadkach w nim przewidzianych. Decyzje podejmowane przez Radę Stowarzyszenia są wiążące dla stron. Rada Stowarzyszenia może również wydawać zalecenia. Zgodnie z regulaminem wewnętrznym UE i Jordania przewodniczą Radzie Stowarzyszenia na przemian przez okres 12 miesięcy. Rada Stowarzyszenia odbywa regularnie raz do roku posiedzenia na poziomie ministerialnym. Jeżeli strony wyrażą na to zgodę, możliwe jest zorganizowanie specjalnych sesji Rady Stowarzyszenia, na wniosek którejkolwiek ze stron.

2.3. Planowany akt Rady Stowarzyszenia

Rada Stowarzyszenia ma przyjąć decyzję w sprawie przedłużenia priorytetów partnerstwa UE–Jordania na lata 2016-2020 do czasu przyjęcia przez UE i Jordanię nowych zaktualizowanych wspólnych dokumentów. Zgodnie z art. 10 regulaminu wewnętrznego Rady Stowarzyszenia decyzja zostanie przyjęta w drodze procedury pisemnej.

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Stanowisko, jakie ma zająć Unia Europejska w ramach Rady Stowarzyszenia ustanowionej na mocy układu o stowarzyszeniu w sprawie przyjęcia decyzji dotyczącej przedłużenia priorytetów partnerstwa UE–Jordania, opiera się na tekście decyzji załączonej do niniejszej decyzji.

Decyzją nr 1/2016 Rady Stowarzyszenia z grudnia 2016 r. UE i Jordania uzgodniły priorytety partnerstwa stanowiące wytyczne dla współpracy na lata 2016–2018. Przed końcem 2018 r. przewidziano przeprowadzenie przeglądu, aby rozważyć możliwość przedłużenia priorytetów partnerstwa o kolejne dwa lata ze względu na rozwój sytuacji politycznej, sytuacji w zakresie bezpieczeństwa i sytuacji gospodarczej. W 2018 r., w następstwie przeglądu priorytetów partnerstwa, obie strony uzgodniły przedłużenie ich obowiązywania o kolejne dwa lata, do końca 2020 r.

W ramach trwającego procesu odnowienia partnerstwa UE z południowym sąsiedztwem oraz w następstwie przyjęcia wieloletnich ram finansowych na lata 2021-2027 oraz nowego Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej (ISWMR) na 2021 r. zaplanowano przygotowanie i przyjęcie nowych zaktualizowanych wspólnych dokumentów z państwami południowego sąsiedztwa, w tym z Jordanią. W tych ramach oraz aby uniknąć luki między wygaśnięciem priorytetów partnerstwa UE–Jordania a przyjęciem nowych priorytetów, w interesie Stron leży przedłużenie obecnych priorytetów partnerstwa do czasu przyjęcia nowych zaktualizowanych priorytetów partnerstwa.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określa tryb przyjmowania decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”[1].

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Rada Stowarzyszenia jest organem ustanowionym na mocy układu, a mianowicie układu o stowarzyszeniu.

Akt, który ma zostać przyjęty przez Radę Stowarzyszenia, stanowi akt mający skutki prawne. Planowany akt ma skutki prawne, ponieważ przedłuża obecne priorytety partnerstwa do czasu przyjęcia nowych zaktualizowanych wspólnych dokumentów.

W związku tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

[1] Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., Niemcy/Rada, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej w trybie art. 218 ust. 9 TFUE jest uzależniona głównie od celu i treści planowanego aktu, którego dotyczy stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie poboczny charakter, decyzja przyjęta w trybie art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, a mianowicie podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu odnoszą się do współpracy z państwem trzecim w ramach układu stowarzyszeniowego i europejskiej polityki sąsiedztwa.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 217.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 217 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Z uwagi na fakt, że akt Rady Stowarzyszenia zmieni okres obowiązywania priorytetów partnerstwa UE–Jordania, po przyjęciu należy go opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2021/0224 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Stowarzyszenia ustanowionej na mocy Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Jordańskim Królestwem Haszymidzkim, z drugiej strony, w odniesieniu do przedłużenia priorytetów partnerstwa UE–Jordania do czasu przyjęcia przez UE i Jordanię nowych zaktualizowanych wspólnych dokumentów

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 217 w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Jordańskim Królestwem Haszymidzkim, z drugiej strony, został podpisany w dniu 24 listopada 1997 r. i wszedł w życie w dniu 1 maja 2002 r.[2]

(2) Priorytety partnerstwa UE-Jordania zostały przyjęte przez Radę Stowarzyszenia w grudniu 2016 r.[3] i przedłużone w 2018 r. do końca 2020 r.[4]

(3) W formie wymiany listów obie strony zgodziły się co aktualności priorytetów partnerstwa UE–Jordania jako wiodącego dokumentu pozwalającego na umocnienie partnerstwa Stron do czasu przyjęcia nowych zaktualizowanych priorytetów partnerstwa.

(4) Zgodnie z art. 91 ust. 1 układu eurośródziemnomorskiego Rada Stowarzyszenia może podejmować decyzje w celu osiągnięcia celów układu.

(5) Rada Stowarzyszenia ma przyjąć decyzję w drodze procedury pisemnej w sprawie przedłużenia obowiązywania priorytetów partnerstwa do czasu przyjęcia przez UE i Jordanię nowych zaktualizowanych wspólnych dokumentów.

(6) Należy ustalić stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii w Radzie Stowarzyszenia, gdyż decyzja będzie wiążąca dla Unii,

---

[2] Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Jordańskim Królestwem Haszymidzkim, z drugiej strony; Dz.U. L 129 z 15.5.2002, s. 3.

[3] Decyzja Rady Stowarzyszenia UE–Jordania nr 1/2016 z dnia 19 grudnia 2016 r. dotycząca uzgodnienia Priorytetów partnerstwa UE–Jordania; Dz.U. L 355 z 24.12.2016, s. 31.

[4] Decyzja Rady Stowarzyszenia UE–Jordania nr 1/2018 z dnia 12 grudnia 2018 r. w sprawie uzgodnienia przedłużenia priorytetów partnerstwa UE–Jordania o dwa lata; Dz.U. L 8 z 10.1.2019, s. 34.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Rady Stowarzyszenia ustanowionej na mocy Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Jordańskim Królestwem Haszymidzkim, z drugiej strony, w odniesieniu do przedłużenia priorytetów partnerstwa UE–Jordania do czasu przyjęcia przez UE i Jordanię nowych zaktualizowanych wspólnych dokumentów, opiera się na projekcie decyzji Rady Stowarzyszenia UE–Jordania dołączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący